

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

[Exempla Religionis] Erga B. Virginem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

cruce, plagis olim confectus & cruciatibus, ut nos à morte æterna assereret. Vita l. 2. c. 17.

Jacobus Merlohorstius, in supremo morbo, cum abessent, qui solarentur, icones Passionis Dominicæ libenter contemplabatur, quibus interiorem spondæ partem vestiebat. Quod si quis adstantium augere dolores magnitudinem incipiebat, ei placidè respondebat, longè mitiùs, quàm mereatur ipse, DEUM secum agere, hocque se beneficii loco numerare, quòd guttulam sibi delibandam amari Calicis propinaret, quem ipse felle & absynthio plenum esset bibiturus. Vit. c. 36.

P. Petrus Colnagus è Societate JESU sextâ quâque Feriâ in lignea cruce procumbens brevem capiebat somnum, contra Crucifixi imaginem in lectulo floribus ornato collocabat. Eadem die & quoties concionanti de Passione sermo fuit, acerbissimum in latere cruciatum, & letiferos in corde dolores sentiebat, haud secus ac si lanceâ vulneratus immane vulnus accepisset, crescebatque dolor pro magnitudine fervoris. Quod tormentum ipse velut insigne DEI munus impetravit, dum ad quendam Religiosum ex D. Benedicti Familia in silva habitantem, qui Christi patientis in corde dolores immensos experiebat, accessit, & ut eam sibi à Christo lanicnam pariter obtineret, rogavit. Vita l. 2. c. 4.

Exempla Religionis erga B. Virginem.

I. Ut in hac etiam Religione præcellere alios studeat Sacerdos, non pauca sanè, nec leves ei rationes offeruntur. In primis quia, cum B. Virgo post Christum sit petissimâ causa & cooperatrix nostræ Redemptionis, meritò credunt, eam nihil magis desiderare, quàm ut opus hoc pretiosissimum suo effectu & fine non frustretur, atque adeò præ aliis diligere eos, qui suo conatu & labore efficere conantur, ut animæ talis fructus fiant participes, id quod Sacerdotes animarum curam gerentes potissimum faciunt. Deinde verò cum præ reliquis arduum sit opus cooperari DEO in salute animarum, atque adeò magna ad id fructuose, ritèque obeundum gratia requiratur, meritò hujus Sanctissimæ Virginis favor & intercessio ambitur, utpote quæ est my-

fici

stici corporis collum, per quod omnes gratiæ à Capite
 sto in reliqua Ecclesiæ membra derivari debent, ut adeo
 ritò S. Bernardus in s. de aquæductu ex hoc ipso capite
 cultum illius ferventem hortetur, dicens: *Totius medullarum,*
totius præcordiorum affectibus MARIAM hanc
remur, quia sic est voluntas ejus, qui omnia nos habet
luit per MARIAM. Quia verò hoc ipso, quòd Sacerdotes
 præ aliis Dæmonis animas perdere volentis conatibus
 opponant, & in cultu Mariano ferventes se ostendant,
 Dæmon fortiùs eos oppugnaturus est (uti S. Joannes in
 calypsi c. 12. prævidit, dicens: *Et postquam vidit Deus*
quòd dejectus esset in terram, iratus est in mulierem, &
sit facere præsum cum reliquis de semine ejus) facile
 paret, quòd novum iterum titulum, causamque habeat
 hujus potentissimæ Patronæ præsidium confugiendi, ut
 quam præ omnibus Sanctis timet memoratus Dæmon.
 S. Bernardus iterum in quod. serm. apertè indicavit,
Non sic timent hostes visibiles quasi castrorum multitu-
dem copiosam, sicut aërea potestates MARIÆ vocabuntur
patrocinium, exemplum. Fluunt, & pereunt sicut cer-
facie ignis, ubicunque inveniunt hujus nominis reveren-
tionem, devotam invocationem, sollicitam imitationem.
 Unde justè sibi Sacerdotes applicare deberent præsidium
 Claudii Aquavivæ Societatis JESU Generalis adhorta-
 tionem, quâ suos ad Cultum Marianum sequentibus verbis
 adhortatus: *Altera res, quâ si minima nostra Societas*
& Congregatio Sacerdotum) nitatur, fore confido, ut
DEI est beneficentia) etiam atque etiam in dies efflorescat
est præcipua quadam Religio ac pietas erga Sanctissimam
Virginem MARIAM. Ea namque cum Parens fuerit
qui omne calum, omnemque naturam molitus est, vult
proprie, ut ait Damascenus, in res universas Hera ac
na nomen & jus adeptæ est. Itaque velim in omnibus
ac temporibus, siue publicis Societatis, siue propriis Socie-
rum, præstanti quâdam veneratione, ac singulari fide,
qua nullam vereatur repulsam, ad hoc laborum omnium
sollicitudinum refugium supplices accurramus. Equum
dum mecum reputo, quanto devotionis affectu hanc cali-
ginam complexi sint, quantumque ex ejus pio & assidu-

ad omnem profecerint sanctimoniam multi Sancti Viri,
 ac privatim S. Ignatius, quantam rerum nostrarum spem
 ac tutelam in hac velut arce collocarint, magno teneor stu-
 diis, ut & nos eam propensissimis animis atque obsequiis pro-
 sequamur, deprecantes, ut ipsamet deprecante hac pietas
 velut suavissima nardus nostris mentibus innascatur. Cer-
 te si spectemus Desipara Virginis dignitatem, auctore DEO,
 in tam illustri, excelsoque loco sitam, ut per seipsam & Re-
 volutionem, & admirationem moveat; siue beneficiorum illius
 nos magnitudinem, quibus gratiam, quam possumus, re-
 ttere fas est; siue inopiam ac mendicitatem nostram, quam
 prius tam salutaris patrocínio sustentemus, potiora semper
 erantes in posterum, hac, inquam, omnia si spectemus, ea
 que, quam maximas à nobis & honoris, & amoris significa-
 tiones erga caelestem hanc Præsidentem & Custodem nostra salu-
 ta exoptant. Quatuor proin vel quinque actibus hæc Re-
 ligio erga SS. Virginem demonstranda est.

II. Primus actus est, ut magnam de illius dignitate &
 potestate æstimationem concipiat Sacerdos, quò major enim
 hæc æstimatio fuerit, eò major quoque exurget amor ac fi-
 ducia ad illam. Hæc porro æstimatio in duobus præcipue
 objectis concipienda est, nempe ut eam in gratia & meritis
 omnes Sanctos longissimè superare credamus, sic enim clarè
 Hieronymus in l. de Assumpt. indicavit, dicens: *Cæteris*
virginibus per partes præstatur gratia, MARIÆ verò se to-
tam infudit gratia plenitudo, qua fuit in Christo, quanquam
aliter & aliter, quia in Christo fuit plenitudo gratia tan-
quam in homine personaliter definito, in MARIA verò ut
in templo singulariter consecrato; in Christo sicut in capite
effluente, in MARIA verò sicut in collo transfundente.
Hæc si diligenter attendas, nihil est virtutis, nihil splen-
doris, nihil gratia & candoris, quod non resplendat in Vir-
gine gloriosa. Dein verò eadem æstimatio exigit, ut firmis-
 sime credat Sacerdos, hanc potentissimam Patronam & pos-
 se & velle juvare, uti præclare advertit S. Bernardus, dicens:
inhibentem sic potest potestatis ejus, vel pietatis commendare
agnitudinem, nisi fortè aut non creditur DEI Filius ho-
norare Matrem, aut dubitare quis possit in affectum cari-
tatis transisse MARIÆ viscera, in quibus novem mensibus
 Instruct. IX.

*ipsa, qua ex DEO est, caritas corporaliter requievit. Cuius
geminæ æstimationis præclara exempla varii Sacerdotes
bis reliquerunt.*

S. Hieronymus tantam de dignitate hujus Virginis
mationem concepit, ut in f. de Assumpt. in hæc verba
xit: *Quid nos tantilli, quid actione pusilli, quid in ejus
dibus referamus, cui, etiamsi omnium nostrum membra
serentur in linguas, eam laudare sufficeret nullus; alius
enim calo est, de qua loquimur: abisso profundior, cui
des dicere conamur. Si calum te vocem, altior et
trem Gentium, precedis: si formam DEI appellem,
existis: si Dominam Angelorum, prima esse probatur.
ergo de te dignè dicam?*

S. Bonaventura in Speculo B.V. ut suam de hac SS.
gine opinionem aperiret, *Ipsa est, inquit, quâ majorem
re DEVS non potest; majorem facere mundum potest DEVS
majorem Matrem, quàm Matrem DEI facere non
DEVS.*

S. Anselmus in serm. de Concept. V. *Nihil, inquit,
Domina, æquale est, nihil comparabile; omne enim
est, aut supra te est, aut infra te; quod supra te est,
DEVS est; quod infra te est, omne, quod DEVS non est.*

Laudandus hoc in genere præ aliis est P. Franciscus
rez insignis Societatis JESU Theologus, qui in publica
demia fuisse probavit, B. Virginem in dignitate ac
superare omnes Sanctos Homines & Angelos, qui sunt
vel fuerunt. Et verò etiam quàm grata fuerit sancti
Matri hæc oratio, ipsamet ostendit, dum P. Martino
rez itidem Societatis JESU Religioso gratias egit, quod
morato Patri Suarez author fuerit suo consilio & hortamento
ut hanc quæstionem eatenus non auditam eventilaret.

III. Alter actus est, filialis fiducia nullam timens
sam; ad quam S. Bernardus l. de aquæductu his verbis
tur: *Modicum illud, quod offerre desideras, gratiosissimè
bis, & omni acceptione dignissimis MARIÆ manibus
rendum tradere cura, si non vis sustinere repulsam.*
ut S. Anselmus c. 6. de excell. Virg. loquitur, *Velocior
dum est salus memorato nomine Virginis, quàm invocatio
enine Filii; non quòd ipsa major & potentior sit (nec
est)*

esse magnus & potens est per eam, sed illa per ipsum.) Verum quia etsi merita invocantis non merentur, ut exaudiantur, merita tamen Matris intercedunt, ut exaudiat. Unde merito quamplurimi Sacerdotes ingentem erga hanc Auxiliatricem fiduciam conceperunt.

S. Augustinus fiduciam hanc suam in l. 35. de Sanctis per hæc verba declaravit: *Toto mentis affectu beatissima Virgini nos intercessionibus committamus omnes, ejus patrocinio omni nisu imploremus, ut, dum eam obsequio frequentamus in terris, ipsa nos sedula prece commendare dignetur in caelis; neque enim dubium, qua meruit pro liberandis proferre precium, posse plus omnibus, liberatis impendere suffragium.* Quam proinde cum Filio in cruce fixo ardentibus precibus compellans, tantâ mentis implebatur dulcedine, vix ut avelli ab alterutro posset, ideoque in hæc inædum verba erumperet: *Possum in medio, quo me vertam, nec scio; hinc pascor à vulnere, hinc lactor ab ubere.* Vit. c. 32.

S. Bernardus in serm. quod. pariter suam fiduciam exprimens, *Filii, inquit, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia, hæc tota ratio spei mea.* Unde & alios ad firmam fiduciam exhortans, *Si criminum immanitate turbatus, conscientia faditate confusus, si iudicii horrore perterritus, si barathro desperationis absorptus es, MARIAM comita, MARIAM invoca, non recedat à corde, non recedat à ore.* Et ne dubitaret quis de exauditione precum, alibi loquitur: *Ille solus, ô Virgo beata, sileat laudes tuas, quæ fideliter invocatam senserit unquam in suis necessitatibus sibi defuisse.* Et quid mirum, si invocata adest, quam non vocata præsto est?

S. Franciscus Xaverius quàm magnam haberet fiduciam in hanc Patronam, triplici in occasione ostendit. 1. Quando in Meliaporâ inter verbera Dæmonum assiduò clamavit: *Domina, opitulare, Domina non opitulaberis?* 2. Quando in hora mortis illud assiduò ingeminavit: *O Mater DEI, memiso mei.* 3. Quando in Catechesi tradenda B. V. opem possum implorare consuevit. Bourghesius c. 6.

Alanus de Solmini hæc Episcopus B. Virginis hujus rutilantem se torum commisit, omnesque ad id faciendum instigavit.

vit, asserens, hanc devotionem esse plenam consolationem
viamque cuius salutem suam consequendi securissimam
quâ necessitate premebatur, ad eam tanquam ad Africam
quoddam securissimum confugiebat, quia, aiebat, potentia
ejus est incredibilis, nec minor est ejus nobis succurrere
voluntas. Vit. l. 3. c. 20. Ubi etiam additur, quod, cum
ligiosum quendam ad pœnitentiam ob delicta agenda
elusum, in rabiem propè versum comperisset, miseram
commotus, ad eum properè se contulerit, & in genua
mittens, brachiâque expandens dixerit: Mi Frater, con-
giamus ad piissimam Matrem nostram, dicamus unum
Regina brachiis expansis, quod cum alter licet difficul-
tasset, adeò immutatus est, ut in terram corruens, & ut
mè lacrymans dixerit: Sufficit, Pater, sufficit, totâ viâ
in pœnitentia perseverabo.

P. Franciscus Suarez in suis necessitatibus & dubiis
per ad B. Virginem recurrerebat, eique nodos difficultatis
velut consultandos & explicandos, facta prece, proponebat.
Bourgh. c. 20.

P. Thomas Sanchez inter cætera sua norata pia scribere
Omnis mea cura & sollicitudo erit SS. Sacramentum,
Crucifixus, & Virgo MARIA, ad quam ut Matrem in omni-
bus necessitatibus, difficultatibus, studiis que recurrat,
eam DEO gratias agam pro quovis opere facto in obsequium
DEI; per eam veniam precabor pro quovis defectu admittendo
per eam illos DEO commendabo, qui mihi molestias
quam exhibuerint. Bourgh. c. 20.

P. Alphonus Vera è Societate JESU, si quid cum
quorum confessiones audiebat, efficere volebat, tantum
Virginem rogabat, & mox, quod voluit, confitentibus
petravit. Annæ Castell. 1597.

P. Bernardus Colnagus tenebat Romæ in cubiculo
ginem Deiparæ, antiqui operis, lapideam, & subfusa
hanc suam aiebat nigellam, neque ad illam velut unquam
cordis sui asylum perfugit unquam, quin, quod impetrare
volebat, auferret. Sed & frequenter literas ad B. Virginem
scribebat, easque aræ alicui ejusdem Matris imponebat.
plerumque ab ea responsum obtinebat. Vita l. 2. c. 5.

IV. Tertius actus est imitatio SS. Deiparæ, nam, quod

de Sanctis in communi S. Augustinus dixit: *Tunc veraciter pro nobis Sancti intercedunt, quando aliquid in nobis de suis virtutibus recognoscunt*, hoc etiam B. Virgini jure applicari potest; unde S. Bernardus, cum ad fiduciam erga ipsam concipiendam fuisset hortatus, mox addidit: *Vt impetres orationis ejus suffragium, non deseras conversationis exemplum*, id quod non pauci iterum Sacerdotes suo exemplo docuerunt.

S. Hieronymus, quanti faceret hanc imitationem, sequentibus verbis in s. de Assumpt. ostendit: *Igitur dilectissimi, amate MARIAM, quam colitis: colite, quam amatis: quia tunc verè colitis, & amatis, si imitari velitis ex corde, quam amatis.*

S. Ambrosius simili ratione suam de hac imitatione æstimationem aperiens, *Sit nobis*, inquit l. 2. de Virgin. *tantumquam in imagine descripta Virginitas, vitæque B. MARIÆ, in qua velut in speculo refulget species Castitatis, & formæ Virtutis. Hinc sumatis exempla vivendi, ubi tanquam in Exemplari Magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid fugere, quid tenere debeat, ostendunt.*

Petrus Poterius non ignorans, ut Author vitæ l. 2. c. 20. fol. 516. scribit, similitudinem esse potentissimum illicium ad amorem sui procurandum, omni studio efficere conabatur, ut, quam ipse in imitanda Deipara rationem tenuisset, etiam commissis curæ suæ Monialibus persuaderet, hinc sic eas aliquando alloquebatur: *Historiæ nobis referunt, gloriosam Virginem ad miraculum usque pulchram fuisse, conitari oportet, ut tales, qualis illa fuit, vos quoque sitis, non quidem ut transitoriam venustatem, quæ mundo ingens detrimementum affert, possideatis, sed in animæ pulchritudine similes illi evadatis.* Quærenti verò, in quo consistat hæc pulchritudo? respondebit S. Augustinus, eam in amore JESU consistere, hanc grandium animarum esse pulchritudinem, amare JESUM, DEUM Hominem, de eo libenter verba facere, nunquam defatigari in auscultandis iis, qui de eo loquuntur: amare, quod ipse amat: & odisse, quod odit. Nunquam vos magis Mater diliget, quam si multum ejus Filium diligatis.

V. Quartus actus est purus & constans cultus persequia varia in honorem hujus sanctissimæ Virginis persequitur. *amor enim otiosus non est, teste S. Gregorio, sed operatur magna* (in honorem scilicet, & beneplacitum amati) *si est, si operari renuit, amor non est.* Hinc tam præclara non Sacerdotibus Deiparam sincerè amantibus exempla sunt lieta.

S. Gerardus Episcopus, si quis reus ab ipso veniebat per nomen Matris Christi, mox lacrymis perfundebat & eundem in gratiam humanissimè recipiebat. *Sicuti* Sept.

Alexander Alensis Doctor insignis Ordinis Seraphicum cum vovisset, se nihil, quod amore Virginis peteretur gaturum, rogatus à quodam Fratre, ut Ordinem PP. rorum ingrederetur, mox ingressus est, & ibidem sanctè vixit. S. Antoninus p. 3. hist. tit. 24. c. 8. §. 1.

Alanus de Solminihac quotidie Coronam hujus sanctissimæ Virginis devotè recitabat : Sabbatis omnibus in honorem Missam dicebat : parvum illius Officium nunquam intermittebat : singulis diebus vesperi Famulum ad dicendas Litanias convocabat : eam nunquam quam piam Matrem appellabat : Hospitale Pauperum firmorum sub ejusdem nomine & patrocinio fundabat. l. 3. c. 20.

P. Petrus de Anasco è Societate JESU singulis Sabbatis ad honorem sanctissimæ Virginis jejunavit, fastusque quoties id fecit, præcipuum aliquod beneficium impendebat. Bourgh, c. 20.

P. Sebastianus Barradius è Societate JESU, non peritur ullam ejus imaginem esse neglectam, aut loco honesto asservari ; unde si fragmenta in ambulacro invenisset, reverenter sublata in Breviario suo ponebat. Vita præfixa.

P. Balthasar Alvarez, cum aliquando in oratione periret, Dæmon ei aperte dixit : Remitte tu, & ego te (à tentationibus scilicet, quibus ipsum vexaverat) præcipuum ut istam devotionem dimittas, quam habes in Matre quæ MARIA appellatur. Vita c. 26.

P. Desiderius Colinus, cum in phrenesi constituto aliquid valde molestum imperatum fuisset, postquam, ut amorem Virginis id faceret, rogabatur, mox paruit dicens: Absit, absit, ut ego Matris meae causa nolim obtemperare. Annus Soc. 1609. fol. 615.

VI. Quintus actus est Mariani honoris & devotionis procuratio, tum in Concionibus & Carechismis, tum in privatis congressibus & colloquiis alios ad hanc devotionem incitando; eum enim Sacerdotes, teste Christo, sint lux mundi, merito lux eorum & adhortatio sic lucere debet, ut Auditores glorificent non Patrem duntaxat, sed Matrem etiam, quae in caelis est, sic enim sperare poterunt, in se verificatura iri, quod Eccl. 24. dicitur: *Qui me elucidant, vitam aeternam habebunt.* Quo in genere non defunt iterum variorum Sacerdotum insignia exempla.

S. Vincentius Ordinis Praedicatorum tanto amore & devotione ferebatur in hanc Virginem, ut nunquam concionaretur, quin aliquid in ejus laudem diceret. Ferd. Castigl. in vita.

S. Franciscus Borgias, ut ejusdem Virginis honorem dilataret, imaginis à S. Luca depictae quamplurima exempla à praestanti Pictore depingi curavit, & per varias Provincias distribui jussit. Bourgh. c. 23.

P. Jacobus Laynez secundus Societatis JESU Generalis, etiam quartana febris laboraret, tribus tamen horis in Concilio Tridentino pro asserenda Virginis immaculata Conceptione peroravit. Bourgh. c. 8.

P. Alphonsus Salmeron unus ex primis decem Sociis S. Ignatio adjunctis, singulis Quadragesimae Sabbatis de laudibus & cultu sanctissimae Virginis concionabatur, magnam cum admiratione Populi, & honoris Mariani incremento. Ribad. in vita.

P. Franciscus Costerus è Societate JESU ad honorem Deiparae promovendum primus in Provinciis, quibus praefuit, Sodalitates instituit, iisque Leges condidit. Bibl. Soc. in c. 19. Ind. §. 9.

P. Benedictus Fernandus itidem è Societate JESU omnia sua Scripta B. Virginis honori dedicavit, nec ullam praeter, vivit lectionem, quam ejus encomiis non ornârit. Ibid.

P. Franciscus Turrianus Festum Præsentationis à P. quibus
expunctum, eruditissimis suis Scriptis restitui curavit, utroque
ut gratum sibi fuisse hoc obsequium ostenderet, eidem
travit, ut eodem die vitam suam feliciter finiret. Ibidem

Exempla Religionis erga Sanctos.

I. Ad hanc Religionem erga Sanctos Sacerdotibus
nerandam non parùm conducet discursus à P. Petro
super hac materia factus, qui, ut l. 2. vit. c. 6. legitur,
bat pietatis esse Christianæ, quosdam sibi è Sanctorum
deligere, quos præ cæteris venereris, & colas, & quibus
votis, optatisque confugas; nec enim Majestatis esse
næ, quamquam possit, omnia, quæ petimus, æquè per
per Beatum quemlibet largiri. Quocirca in rogandis
pellandisque Cælestibus, & eorum Natalibus celebra
habendam esse cujusque rationem, & ad cujusque
dona divina, quibus & hîc à DEO auctus, nobilitatus
& illic DEO potitur ac fruitur, petitionem nostram
commodandam; nec enim hunc à Sanctis DEUM colle
suum quisque Creatorem cum universis Hominibus com
nicatum velit; quippe alios alium, dum hanc vitam
rent, tenuisse cursum: alios aliis decoratos fuisse
bus, & velle ea maximè vigere, per quæ ipsi DEUM
lutem invenerit. Nec sine DEI cecidisse consilio, ut no
dem omnes benefactis ac rebus gestis, nec eadem vitæ
sanctitatis gloriâ flourerent, quamvis nec ipsi exigant,
hîc ipsi DEUM honoris cultu, laudisque coluerint, et
is à nobis sine varietate colatur. Quinam autem ex
Sanctorum numero à Sacerdotibus colendi sint, relin
dum proprio potiùs cujusque arbitrio videtur, quam
assignatione definiendum, cum varias in diversis ad Sa
inclinaciones advertamus, & alios quidem ad S. Caro
Borromæum, vel S. Franciscum Salesium, aut S. Philipe
Nerium, ut qui in id toti incubuerunt, ut spiritum Pat
lem penè emortuum, verbis, exemplis, constitutionibus
precibus resuscitarent, alios ad Apostolorum Principes
rum & Paulum, alios ad alios Sanctos Sacerdotes magis
elinari experiamur. Satis ergo erit varia exempla attr
quæ